

JOHANNES S. H. BJERG

NOAH'S EGGS - NOAHS ÆG

VII

2018

© 2018-2019 Johannes S. H. Bjerg

Any reprints or citations from this book require the author's written permission.

Some of these poems have been published in Otata.

All use or citation of the poems in this book is prohibited without the author's written permission.
Some of these poems have been published in Otata.

Made in Denmark/Lavet i Danmark.

I

Parkinson's Delirium

The poems in this section revolve around what strange things can happen to a brain that gets Parkinson's delirium; a condition that can affect those suffering from Parkinson's Disease. A bladder infection, a trauma, a fall, a radical change in the environment, to be bedridden and more factors can result in hallucinations. This happened to my mother (and consequently to my father as well). Eventually she was moved to a nursing home and that was the first time in 63 years they were apart.

Parkinsons delir

Digtene i dette afsnit drejer sig om hvilke underlige ting, der kan ske for en hjerne, der får af Parkinsons delir; en tilstand, der kan ramme dem, der lider af Parkinsons sygdom. En blærebetændelse, et trauma, et fald, en radikal ændring af omgivelser, at være sengeliggende og mange flere faktorer kan resultere i hallucinationer. Dette skete for min mor (og derfor også for min far). Med tiden blev det nødvendigt, at hun kom på plejehjem. Det var første gang i 63 år, de var fra hinanden.

in her new place too things are just out of reach

Kyrie
eleison

*she has
nothing to
say*

if

that isn't

only

a bird

også på hendes nye sted er tingene lige uden for rækkevidde

Kyrie
eleison

*hun har
ikke noget
at sige*

hvis

der ikke

bare

er en fugl

that summer her brain told her she had a Mariachi
band at the end of her bed

while Dali
paints Gala

dusk

swans
depart

time shaped

from
their
elephant
reflections

*like
pills*

den sommer fortalte hendes hjerne hende, at der var
et Mariachi band for enden af sengen

mens Dali
maler Gala

tusmørke

river svaner
sig løs

tid formet

fra deres
elefantspejlinger

*som
piller*

both: reaching out for the other not there all the time

gone
from
the photo

as per usual

the colour

*the clock
melts*

of
their eyes

*and freeze
again*

begge: rækker ud efter den anden ikke hele tiden dér

væk
fra
fotografiet

som sædvanligt

farven

smelter uret

på
deres øjne

*og fryser
igen*

that's the largest bit: steps come closer and disappear again; the door stays shut

gone
from her
head

the blessing:

to rest
in ours

*starless
the windows*

black ships

*disappear
at night*

det er den største del: skridt nærmer sig og forsvinder igen; døren forbliver lukket til

væk
fra hendes
hoved

velsignelsen:

for
at hvile
i vore

*stjerneløse
forsvinder
vinduerne*

sorte
skibe

om natten

the dead moth under the chair in the hallway has
been there for so long I say hello to it when I come
home and goodbye when I leave

just
a nuance
in whispers

tugging mum in

how one
face blends

I catch a glimpse

with another

of a golden feather

den døde natsværmer under stolen i entreen har
ligget der så længe, at jeg siger hej til den, når jeg
kommer hjem og farvel, når jeg går

kun
en nuance
i en hvisken

*da jeg
putter mor*

som eet ansigt

fanger jeg et glimt

går over
i et andet

af en gylden fjer

in her last place of living plastic flowers

på det sidste sted hun skal bo plastikblomster

a red dot where you never were

en rød plet hvor du aldrig var

faces almost in place

ansigter næsten på plads

further up deaf stars

længere oppe døve stjerner

in the centre of her an unmade bed

i midten af hende en uredt seng

unused crosswords but for all rivers

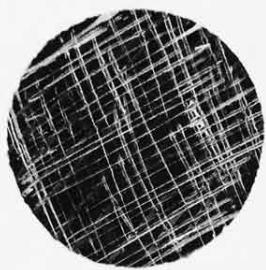
ubrugte krydsord bortset fra alle floder

but you learned how by now their voices are cranes

men du har lært hvordan deres stemmer nu er traner

in the latest letter the sound of waves and a butterfly cave

i det seneste brev lyden af bølger og en sommerfuglegrotte

onta
ivirkn
ontar

nyest
ww.ind

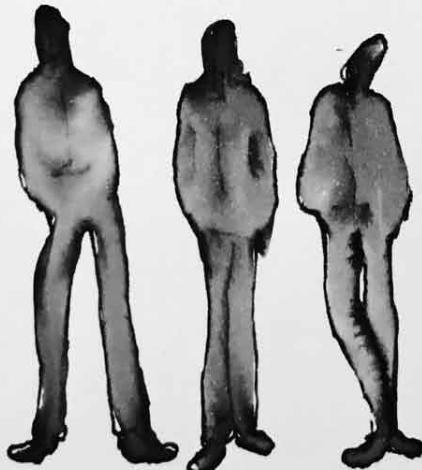
Oversigt c

Virkn
Det sk
Gotur
Sådan
Bivirkn
Opbev
Paknin

Virkni

stur indeh
om er et ar
å transpor
uftsyge.

'is din l
get a,

II

(the everyday stuff)
(hverdagstingene)

examining my socio-economic entelechy I discover an
escape route through a hole in my pocket

five
crows

*from dawn
to despair*

more
autumnal

*a needle's
eye*

than
four

*scouting
for camels*

mens jeg undersøger min socio-økonomiske enteleki
opdager jeg en flugtvej gennem et hul i min lomme

fem
krager

*fra gry
til fortvivlelse*

mere
efterårsagtigt

*et nåleøje
spejder*

end
fire

*efter
kameler*

and you wonder if the house across the narrow street
and the crow on the roof are inseparable

each
morning

Mare In Tempesto
(Vivaldi)

'you have knit me
in my mother's
womb'

*as I stare
across*

silently

*a parched
field*

og du spekulerer på, om huset på den anden side af
den snævre gade og kragen på taget er uadskillelige

hver
morgen

Mare in Tempesto
(Vivaldi)

'du vævede mig
i min moders
skød'

*jeg kigger
ud over*

stille

*en udtørret
mark*

next thing that you hear is the click when then fog lifts

Western gale

*just
like that*

well

*your
internal
dialogue*

that's
it

*fills up
with fish*

det næste du hører er klikket da fågen letter

kuling fra vest

*sådan
uden videre*

det'

*fyldes
din indre dialog*

sådan set
det

op med fisk

didn't they tell ya? lovers are made from dandelion
fluff

there's
a falling

*if
there's time
enough*

in this

*adopt
the ocean's*

the word
thaw

breath

var der ingen, der fortalte dig det? elskende er lavet
af mælkebøttefnuller

der er
en falden

*hvis
der er
tid nok*

i dette

*antag
havets*

ordet
tø

åndedræt

we agree that the melody of our language replicates
that of lazy mud

now
at an age
my father
once had

*abstaining
from school
shootings*

I too cast
a shadow

*now
that's a Lenten fast*

on sunny
days

*that seems
doable*

vi bliver enige om, at melodien i vort sprog efterligner den, dovent mudder har

nu
i en alder
min far
engang
havde

*at afholde sig
fra skoleskyderier*

kaster også jeg
en skygge

det synes da

når solen
skinner

*som en overkommelig
påskefaste*

Miles on LP and I get up and sit down and get up and
sit down and get to turn it over and tap my feet

there
you
have
it

*brain chem
istry*

snow

*my imaginary
dog*

on
snow

smells of strawberries

Miles på LP og jeg rejser mig og sætter mig og rej-ser
mig og sætter mig og rejser mig for at vende den om
og vippe med mine fødder

sådan
er
det

*hjer
ne kemi*

sne

min fantasihund

på
sne

dufter af jordbær

watching the others shovel snow I think: why not?

from the conundrum
in the riddle

*I watch
my sweater
unravel*

in the mystery

*comforting
myself with the fact*

pocket
fluff

*that sutra
means thread ...*

all is holey *all is holy*

ser de andre skovle sne og tænker: hvorfor ikke?

fra spørgsmålet
i gåden

*min sweater
falder
hinanden*

inde i mysteriet

*men jeg trøster
mig selv med det faktum*

lommefuller

*at sutra
betyder tråd ...*

alt er hullet *alt er helligt*

she fears the air bubble in the carpenter's level may
stop working

sleet

ennui

probably
the best

*questioning
what the I is*

word
for
it

*compared
to a sneeze*

hun frygter, at boblen i vaterpasset kan holde op med
at virke

slud

ennui

sikkert
det bedste

*spørger ind til
hvad jeg'et er*

ord
for
det

*sammenlignet
med et nys*

dialing a number I once had in search of a younger
me I get the "out of reach" message

prolonged
winter

*"We should talk
about the big things in life"*

my
soul
searching

I suggest

ends
in

Blue *Whales*

i søgen efter et yngre selv ringer jeg et nummer, jeg engang havde og får ”udenfor rækkevidde” beskeden

forlænget
vinter

“Vi burde tale
om de store ting i livet”

min
sjælsransagelse

jeg foreslår

ender
med

Blåhvaler

there's hope and hopelessness and - depending on
form and size - both may fit into a matchbox

not
out
of
the blue

down the drain

pollen

the moon

and
missing
teeth

in the rain

der er håb og håbløshed og - afhængig af form og
størrelse - begge kan være i en tændstikæske

ikke
ud
af
det blå

ned i afløbet

pollen

månen

og
manglende
tænder

i regnen

stop! I have to stop hoovering for an hour of bossa on
the radio

at the root
of the prayer

*it's not
loneliness*

a sepulchre

I'm just teaching

bursting
with light

a stone to speak

stop! jeg må holde op med at støvsuge for en times
bossa på radioen

ved roden
af bønnen

*det' ikke
ensomhed*

et gravkommer

jeg er blot ved at lære

der sprænges
af lys

en sten at tale

Wintermüdigkeit; just a word I made up for the season

flu

*at least
there's the sensation*

just
to remind
us

*of cold water
running down*

we're
nature

*your
oesophagus*

Wintermüdigkeit; blot et ord jeg fandt på til årstiden

influenza

*i det mindste
er der fornemmelsen*

bare for
at minde os
om

*af koldt vand
der løber gennem*

vi er
natur

dit spiserør

six decades and some, that's a rosary plus

as I said
to someone:

*that's your
daily memento*

some of
my fave albums
remain unchanged

*to watch
the clock that stopped*

since before
I was born

*just to pass
time*

sekse dekader og noget, det' en rosenkrans plus

som jeg sagde
til én eller anden:

*det er dit
daglige memento*

nogle af
mine yndlingsalbums
er uforandrede

*at kigge på uret
der er gået i stå*

siden før
jeg blev født

*for at fordrive
tiden*

crossing the new year threshold the rain keeps its
scent

the time
it takes

*it's not like
in the movies*

to notice

*when you remember
a situation*

time

*you don't see
yourself from
the outside*

and what
it takes

*your toes just curl
automatically*

over nytårstærsklen bevarer regnen sin duft

tiden
det ta'r

*det' ikke ligesom
på film*

at lægge
mærke til

*når du husker
en situation*

tiden

*ser du ikke
dig selv
udefra*

og hvad den
ta'r

*dine tær krøller bare
automatisk*

as soon as they see me seeing them a pair of crows
takes off; must be my crow suit

frozen

o.k.

ground

*let's idolize
some dead guy*

still

*and get back
to explore
boredom*

så snart de ser mig se dem, letter et par krager; må
være mit kragekostume

frossen

o.k.

jord

*lad os forherlige
en død fyr*

stille

*og gå tilbage til
at undersøge
kedsomhed*

once straight-thinking men straightened out the
streams of the land and the waters died

a tiny
ocean

*on my table
of ten thousand
flies*

with tiny
singing whales

Psalm 51

building up
in my left ear

forms a paper ladder

engang rettede retilinede mænd åerne ud og vandene
døde

et lille
hav

*på mit bord
af titusinde fluer*

med små
syngende hvaler

*danner
Salme 51*

opbygges
i mit venstre
øre

en papirstige

it's a one-sided and protracted quarrel between me
and my laundry

30 minutes
more

waiting
of daylight?

*yes, that
has addictive
potential*

you call that
light?!

too

det' et ensidigt og langtrukkent skænderi mellem mig
og mit vasketøj

30 minutters
daglys

ventetid

mere?

*ja, det kan
man også*

kalder du dét
lys?

*blive afhængig
af*

old time stereo when left was left and right right and
your brain balanced the two

effortlessly

perhaps

dust falls
on dust

*just
a rumour*

till
Paris
appears

snowdrops

gammeldags stereo hvor venstre var venstre og højre
højre og din hjerne balancede de to

uden
anstrengelse

måske

støv
falder
på støv

*kun
et rygte*

til Paris
viser sig

vintergækker

all
over
the place

eventually

spring

*they'll colour
my mind*

wind

Easter lilies

alle
steder

før eller siden

på
én gang

*vil de farve
mit sind*

forårvind

påskeliljer

from one illusion

*no one
to talk to*

to another ...

'bout the weather

but there's coffee
in this one

but the weather

fra én illusion

*ingen
at tale med*

til en anden ...

om vejret

men der er kaffe
i denne her

udover vejret

first thing:

so much easier

eyes full
of world

when the fly

and mucus

just dies

(not that there's
much difference)

of old age

som det første:

så meget lettere

øjne fulde
af verden

når fluen

og slim

bare dør

(ikke at der er
megen forskel)

af alderdom

becoming

sometimes

un-

that voice

and
then

is a crow

not

at other times

still
bended

it's a rocking chair

towards
dawn

rocking

bliver
til

nogle gange

u-

er den stemme

og
så

en krage

ikke

andre gange

stadic
bøjet

en gyngestol

mod
daggry

der gynger

there's
easily

waking from a dream

sky
enough

about floating islands

for
the larks

*I check the ocean
under my bed*

der er
med lethed

vågner fra en drøm

himmel
nok

om flydende øer ...

til
lærkerne

*jeg tjekker havet
under min seng*

all
the water
in the lake

*where
the old moon was*

just enough

a new

for
a lake

in its place?

alt
vandet
i søen

*hvor
den gamle måne var*

akkurat
nok

en ny

til
en sø

i dens sted?

heat wave

*drop
by drop*

one fly
circles

my ocean

another

leaves

circling
another

me

hedebølge

dråbe
for dråbe

én flue
flyver rundt

forlader

om
en anden

mit hav

der flyver
rundt

mig

om
en anden

to explain myself I build a house of rain for the rain in
the drought

heat

*oh,
it's a kind
of parasitic wasp*

as if
it was

but

something
personal

it's dead

for at forklare mig selv bygger jeg et hus af regn til
regnen i tørken

hede

*åh,
det' en slags
snyltehveps*

som
var det

men

noget
personligt

den er død

if
and
ifn't

*into this
human condition*

pretty
much
what
makes
up

*a piece
of string*

a
jellyfish

*too short
to tie up*

too

anything

hvis
og
hvis ikk'

*ind i disse
menneskelige vilkår*

sort
set
hvad
der
også

en snor

udgør

*for kort
til at binde*

en
vandmand

noget som helst

homecoming

perhaps mist

greeted by dead flies
and still trees

*perhaps dust
from the parched fields*

I watch an actor
pretend to kill
another

*someone
and something*

actor

always vanishes

that'll
play dead

from sight

.

hjemkomst

måske tåge

hilst af døde fluer
og stille træer

*måske støv
fra de tørre marker*

ser jeg en skuespiller
lade som om
han dræber
en anden

nogen og noget

skuespiller

forsvinder altid

som vil
lege død

ud af synet

oblivious
of up
and down

heat

a fly
leaves

and then

me

nothing

uden at tænke
på op
og ned

hede

forlader
en flue

og så

mig

ingenting

between
raiding swifts

*an un
balance
of neuro
transmitters*

a shadow
hurries

chronic

to its
butterfly

as penguins

mellem
mursejleres
dyk

*en u
balance
i neuro
transmittere*

haster
en skygge

kronisk

til sin
sommerfugl

som pingviner

melting sky:

*sometimes grief
is just that:*

the key to
the land

a teddy

of missing
socks

full of gardens

smeltende himmel:

*nogle gange
er sorg bare dét:*

nøglen til
de forsvundne

en bamse

sokkers
land

fuld af haver

planet days
gathered in urns

*beech trees
are straws*

to tear
our marrow

*through which
words*

from the sky

*like 'human'
and 'nail' fall
into the dusk*

planetdage
samlet i urner

*bøgetræer
er rør*

for at rive
vor marv

*gennem hvilke
ord*

løs fra himlen

*som 'menneske'
og 'søm' falder
ind i tusmørket*

the lake is a pen

pre-recalling

for poems
about longing

*my future
imaginary
dog*

you're written
for as long

*and why
I made him
from twigs*

a feather
hovers

and string

above
your
blindness

*I will choose
a bird of dusk
instead*

.

søen er en pen

forudhusker

til digte
om længsel

*min fremtidige
fantasihund*

du skrives
så længe

*og hvorfor
jeg lavede ham
af kviste*

en fjer
svæver

og snor

over
din
blindhed

*vil jeg vælge
en tusmørkefugl
i stedet*

as I said: most quests for eternal life end with death

not

*only
by stretching*

and not
not

*the romantic
illusion*

going
any
no
where

does a magpie

to escape
the heat

'sing'

som jeg sagde: de fleste forsøg på at finde det evige
liv ender med døden

ikke

*kun ved
at strække*

og ikke
ikke

*den romantiske
illusion*

på vej til
alle
ingen
steder
hen

'synger'

på flugt fra
varmen

en skade

reawakening

*perhaps
or perhapsn't*

the sound
of rain

finger kissing

to fit inside
Corelli's sonatas

*her marble
portrait*

genopvækker

måske
og måske'ikk'

lyden
af regn

fingerkysse

til at passe ind
i Corellis sonater

hendes
marmorportræt

through the hole
in my hair

*"Ye shall feed
on the sweat*

a paper ladder

*from their brows
keeping them awake
at night"*

for homeless
flames

said the fly god

gennem hullet
i mit hår

*"I skal spise
af sveden*

en papirstige

*af deres pander
og holde dem vågne
om natten"*

til hjemløse
flammer

sagde flueguden

imagining
a 4 meters long
stingray

*the same
from all sides*

in
my 4 x 4 meters
living room

the eye

I get a measure
of my heat
delirium

in the thimble

forestiller mig
en 4 meter lang
pigrokke

*det samme
fra alle sider*

i min
4 x 4 meter
stue

øjet

og får et mål
for mit
hededelirium

i fingerbøllet

this
mortal
coil

*in
the
amygdala*

does
it
pass

*a
little
workshop*

an
ice
cream
shop?

*restoring
oak
trees*

denne
dødelige
spiral

i
amygdala

går
den
forbi

et
lille
værksted

en
isbod?

der
restaurerer
egetræer

not where
I put it

word

but perhaps
in the jar
with dried beans

*there's a hole
in it*

the path
the path

for ants

ikke hvor
jeg lagde den

ord

men måske
i glasset
med tørrede bønner

*der er et hul
i det*

vejen
vejen

til myrer

resurrected
from the ground

*the voice
in the wind*

darkness
is a sea

a bit like

for
stars
and
trees

*the voice
of the wind*

genopstanden
fra jorden

*stemmen
i vinden*

er mørket
et hav

lidt ligesom

for
træer
og
stjerner

*vindens
stemme*

it's
how
they
fall

perhaps
psalm 51

darkness
light

will be
the last
thing

and
words

that
disappears

det'
hvordan
de
falder

måske
salme 51

mørke
lys

vil være
den sidste
ting

og
ord

der
forsvinder

de profundis clamavit

dead leaves

and then

*the wind
talks*

I put on
socks

*about
coming
sleep*

de profundis clamavit

døde blade

og så

vinden taler

tager jeg
sokker på

*om kommende
søvn*

just
before
sunset

still
still

a
reciprocal
You

the
wind

annuls
time

towards
autumn

lige
før
solnedgang

*stadic
stille*

et
gensidigt
Du

vinden

der
ophæver
tiden

*mod
efterår*

for the sake
of convenience

you saw me

sunrise
sunset

*before my days
began*

and
rooks

and the holes

in
between

in my shoes

for bekvemmelighedens
skyld

du så mig

solopgang
solnedgang

*før mine dage
begyndte*

og
råger

og hullerne

ind
i
mellem

i mine sko

it
didn't

*puddles,
crows' eyes
and accumulated data*

take
you
away

*what
we're
given*

the autumn
wind

as mirrors

den
tog

*pytter,
kragers øjne
og akkumuleret data*

dig
ikke
med
sig

*dét
vi
er givet*

efterårvinden

*at spejle
os i*

it's when you begin to yell at things – spoons, shoes,
umbrellas – falling, lying in the way ...

in the
dream
too

*that's
the sad part*

everything
's

*you become
your own*

an
altar

echo chamber

det' når du begynder at råbe ad ting – skeer, sko,
paraplyer – der falder, ligger i vejen ...

også
i drømmen

*det' den
triste del*

er
alt

*du bliver
dit eget*

et alter

ekkokammer

as an untimely joke the roofs are sprinkled with snow
this morning as I come out of a dream about cities'
skeletons of song and finger nails

in
all
directions

six decades on

autumn

*the answer
still
is silence*

som en utidig vittighed er tagene denne morgen drys-set med sne, mens jeg kommer ud af en drøm om byers skeletter af sang og fingernegle

i
alle
retninger

seks årtier henne

efterår

*er svaret
stadic
stilhed*

in an imaginary Berlin only strawberry flavoured
hookah tobacco hints to the secret life of Arabia torn
out of a book normally full of waves and ways to get
escape

no matter
where you
put it

*talking to
the dead moth*

a folded
napkin

under the bed ...

is the middle
of the year

*aye
there's that*

i fantasi-Berlin er det kun vandpibetobakken med
jordbærsmag, der lugter lidt af Arabiens hemmelige
liv revet ud af en bog, der er normalt er fuld af bølger
og veje væk

lige meget
hvor du
lægger den

*taler til
den døde natsværmer*

er en foldet
serviet

under sengen ...

midten
af året

*tjah,
der er dét*

in the nine months of November I repaint swallows in
their boxes of blood and steel and make angels from
dust and burned out candles

perhaps
the still
shorter
days

giddy

makes it hard

she slaps the hand

for the sun
to find us

*of her
imaginary
visitor*

i novembers ni måneder maler jeg svalerne igen i
deres æsker af blod og stål og former engle af støv og
nedbrændte lys

måske
de stadig
kortere
dage

fnisevorn

gør det svært

*slår hun
sin indbildte
gæst*

for solen
at finde os

over fingrene

not that I know what a death by gunshot looks like
but how that Austrian actor acts it I'm not sure a blind
person would buy into it

sleepless

*Herz und Mund
und Tat und Leben*

I remain
inside

but what about

“Lord, have mercy”

*the featherless
eye?*

ikke at jeg ved, hvordan det ser ud, når man bliver
skudt, men som den dér østrigske skuespiller spiller
det, er jeg ikke sikker på, at en blind ville hoppe på
den

søvnløs

*Herz und Mund
und Tat und Leben*

forbliver
jeg inde i

men hvad med

“Herr, forbarm dig”

*det fjerløse
øje?*

the mothers of the sons of the silent age turn into waterfalls (future, past and present)

December
rain

*Wachet auf
ruft uns die Stimme ...*

I'm
alive

which reminds me:

to
hear
it

*gotta find a new
alarm sound
on the phone*

fall

*one
I can actually
hear*

mødrene til sønnerne af den stille tidsalder bliver til
vandfald (fremtidige, fortidige og nutidige)

decemberregn

*Wachet auf
ruft uns die Stimme ...*

jeg
er
i live

*hvilket minder
mig om*

til
at høre
den

*at jeg må finde en ny
lyd til telefonens
vækkeur*

falde

*én
jeg faktisk
kan høre*

Some notes on “parallel” haiku

The idea of the “parallels” (or just parallel writing) rose from an email exchange with Grant Hackett about having more than one dimension - one layer of meaning, additional threads of poetry, more poems in one poem - in a single haiku (or haiku based poem) or poem-unit. He chose to “weave” his monostich poems in a horizontal line and separate them by either () or by a difference in types (normal and italics) and I chose to work with parallel poems (or parts of/in a poem) in a vertical form. As far as haiku can contain multiple layers due to its brevity (what could be named as its conceptual value as we can almost look at a haiku on a page in the same way as we look at a painting) it is also burdened with the “single moment” nature (rightly or wrongfully) thus holding a limited capacity for internal juxtapositions (usually one set). Western haiku (in as far as it’s sprung from the American observation of haiku) is also burdened with the “here and now” (made up) dogma and the notion that it in some degree is a Zen practise; or rather that the oneness of mind was necessary for a haiku to be a “real” haiku. This might be right for some Japanese writers in the past and of course you can choose to apply this to your own work, but it’s not a dogma nor a prerequisite and it doesn’t really reflect the reality of the everyday mind of most of us. Despite being a persistent myth it has been pointed out again and again that “Zennish” approach is one “invented” in the West and by a group of people focusing on one aspect of Japanese tradition and is not a prerequisite for writing haiku. (It may come as a shock, but you don’t even have to want to be Japanese to write haiku).

Neither does this aspect in any way reflect the reality of ordinary people leading ordinary lives from whence haiku ideally should arise.

At any given point in time we all have a multitude of “minds” or thoughts/tracks of thought and this really stands out when we react to “outer” stimuli; when we come in contact with “the world”. Very few of us experience everyday happenings with a single mind, with just the one mind that is caught up in the process of experiencing. Our minds constantly scan for reference points in our personal “experience database” (all we’ve been through up till this point, our past and all knowledge we’ve acquired) and we rarely have one mind going about our daily lives unless, of course, we are under some kind of Zen training.

We all know this from our everyday life: we go to buy groceries and on the way we might think about eternity, family, what he or she said to us last night, we might get flashes from our childhood or youth ... and all kinds of thoughts, emotions, memories and association upon association not directly related to our walking to the shops. We might have a song in our

head, a slumbering feeling might be awakened by seeing something on our way, etc. We have a lot going on in our minds while observing (or engaging in) the world around us and a “parallel” is merely the acknowledgement of this fact and so it’s quite a bit away from “the pure (hypothetical) haiku-moment haiku”. None of us can write while “being in the moment” anyway, so why fake it? None of us can relay the “pure now and the aha moment” (represented in the haiku) without hindsight, reflection or non-attachment, so why bother pretending? I’ll repeat what I have said earlier: haiku must grow in and from our individual reality where we live, from what we do, what we’re part of culturally, historically and linguistically and how we each react to the world around us. Our reality is not only our material surroundings but also our interior reality: how we react to the “world” and what goes on inside us. If we fake it or try to “elevate” ourselves to a state of “poeticness” or “haikuness” seeking outside our real being present in the world in our time we detach our writing from it, and by doing so we drain haiku from substance. Haiku (and poetry in general) have this built-in “danger”. You have to be blind not to see how in mainstream haiku “situations of poetic beauty” are created for the sake of being “beautiful”, “poetic” and “deep” thus discarding the inherent power of haiku, the power to relay more than what comes across in the mere words themselves and by the power of suggestion to create or invoke deeper or wider connotations that rise within the reader based on his/her own experiences.

Ideally, the two parts (poems) of a “parallel” enable further juxtapositions (and the gap between these juxtapositions is where the reader can enter and where the genius of haiku really arises) and together they create (hopefully) a third poem, a synthesis of the two. Often they can be read vertically and horizontally thus creating a multitude of readings. This, of course, creates more interpretations and more opportunities for the reader and to some degree is a truer expression of the writer’s mind in a given situation. The question is if that is relevant ...

Again: basically my “parallels” are two simultaneous instances, two trains of “thought”, in juxtaposition with each other while often with their own juxtaposition. Not all are strictly haiku but of a haiku-like character. Sometimes a form like the narrative “cherita” (a form invented by Ai Li consisting of a one-line, a two-line and a three-line verse) is used as to put two “narratives” together, sometimes prose is used in a sort of “haiku”. Other short forms might be used as well. Longer forms would make the parallel as “form”/construction redundant.

When it comes down to it, the division of “outer” and “inner” world is an illusion. We are part of everything and everything is a part of us. We cannot be in the world (living) without acting in the material (outer) world; what we do will colour it and it will shape us. “Parallels” are merely an exploit

into our being in the world and what the world is in us and it transcends all borders between inside and outside. My writing of "parallels" is based on haiku, though some single tracks (the poems in the poem) might not be haiku as such. But what I strive to uphold is the soberness of haiku, the implicated and suggestive nature of haiku poetry not spelling out the explicit (private) emotional. I lay out a track of bread crumbs and the reader must supply the rest.

Højby, Denmark

Johannes S. H. Bjerg

Nogle tanker omkring "parallel" haiku

Ideen om "paralleller" (eller blot parallel digtning) groede ud af en samtale via email med Grant Hackett (amerikansk digter, som udelukkende skriver en-linje digte med sit eget kendetegn, som består i at digitets led er adskilt af et dobbelt kolon ":") om, at have mere end én dimension - eet meningslag, flere digteriske tråde, flere digte i eet digt - i et enkelt haiku (eller haikubaseret digt) eller "digt-enhed". Han valgte at væve to af sine en-linje digte (han kalder dem "monostich(s)" eller "monostich poems") horisontalt og adskille dem ved enten en forskel i typografi (normal vs kursiv) eller med (), og jeg valgte at arbejde med parallelle digte eller dele af digte (eller dele inde i digtet) i en vertikal form. For så vidt som haiku kan indeholde mange lag på grund af den korte form (det, der kunne kaldes dets konceptuelle værdi, idet vi kan betragte (se på) et haiku næsten som vi ser på et maleri), er det også "bebyrdet" med fokuseringen på "et enkelt øjeblik" (berettiget/uberettiget) og har således i sig en begrænset kapacitet for "modstillinger" ("juxtaposition" er det engelske ord, der betegner modstillingen af et (flertal af) haikus to billeder); sædvanligvis eet sæt. Vestlig haiku (for så vidt, den er udsprunget af den amerikanske opfattelse af haiku, som den har udviklet sig siden 1950'erne) er ligeledes bebyrdet med opfattelsen af "her og nu"-dogmet (konstrueret, postuleret) og den opfattelse, at haiku i en eller anden grad er en zenpraksis; eller rettere, at en sindets enhed, et fokuseret, renset sind, er nødvendigt for at et haiku kan være "et rigtigt" haiku. Dette kan være rigtigt for nogle japanske forfattere i fortiden, og selvfølgelig kan man vælge, at bruge zen som udgangspunkt eller redskab i eens eget arbejde, men det er ikke et dogme eller en forudsætning, og det afspejler slet ikke virkeligheden for det hverdagssind, de fleste af os har. Udover at være en vedholdende myte, er det gentagne gange blevet vist, at den "zenagtige" tilgang til haiku er "opfundet" i

vesten af en gruppe mennesker, der fokuserede på dette ene aspekt af japansk tradition og det er ikke en forudsætning for at skrive haiku. (Det kan komme som et chok, men man behøver faktisk ikke engang at ønske, man var japaner, for at skrive haiku).

Ejheller afspejler dette aspekt på nogen som helst måde virkeligheden i almindelige menneskers almindelige virkelighed, hvorfra haiku ideelt set (og helst) skulle komme.

På ethvert givet tidspunkt har vi alle "flere sind" eller tanker/spor af tanker, og denne virkelighed bliver klar, når vi reagerer på "ydre stimuli"; når vi kommer i kontakt med "verden". Meget få af os oplever hverdagens hændelser med en "sindets enhed", med dette ene sind (opmærksomhed) fuldt optaget af selve processen af at opleve, at handle. Vore sind scanner uophørligt efter referencepunkter i vores "oplevelsesdatabase" (alt, vi har været igennem frem til dette tidspunkt, vores fortid og al viden, vi har tilegnet os), og vi har sjældent "et samlet sind" i hverdagens trummerum med mindre, selvfølgelig, vi undergår en eller anden form for zentræning. Vi genkender alle dette fra vores hverdagsliv: vi går i byen for at købe ind og på vejen kan vi f.eks. komme til at tænke på evigheden, familien, hvad hun eller han sagde i går aftes, vi ser måske løsrevne billeder fra vores barn- eller ungdom ... og alle mulige slags tanker, følelser, erindringer og association på association, der tilsyneladende ikke er forbundet med netop at gå på indkøb. Vi har måske en sang i hovedet, en slumrende følelse kan måske blive vækket tillive af noget, vi ser på vejen o.s.v. Der foregår altid meget i vore hoveder, når vi observerer - eller engagerer os i - verden omkring os. En "parallel" er blot en accept af dette faktum, og som sådan er den temmelig langt fra "det rene (hypotetiske) haiku-øjeblik". Ingen af os kan alligevel skrive uden eftertanke, reflektion eller ikke-tilknytning, mens "vi er i øjeblikket" (som beskrevet i haikuet), så hvorfor bruge energi på at lade som om? Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt før: haiku må gro ud af og i den individuelle virkelighed, vi hver især lever i, fra det vi gør, hvad vi er en del af rent kulturelt, historisk og sprogligt, fra hvordan vi hver især reagerer på "verden" og hvordan den påvirker os. Vores virkelighed er ikke kun vore fysiske, materielle omstændigheder men også det, der findes inde i os. Hvis vi forstiller os eller prøver at "løfte" os selv til "en digterisk sfære" eller "haiku-hed" og søger udover, væk fra, vores virkelige væren tilstede i verden (sådan som vi nu engang er det), løsriver vi vores skrivning fra den (virkeligheden), og således dræner vi haiku for dets substans. Haiku (og poesi i al almindelighed) har den indbyggede "fare". Man skal være blind for ikke at se, hvordan der mainstream haiku

kreeres "situationer af poetisk skønhed" bare for, at det skal være pænt, poetisk og "dybt" og således tilsladesættes haikus iboende kraft og styrke, styrken til at formidle mere end det, der fremgår af ordene selv, kraften, der ligger i at antyde eller vække dybere eller bredere overtoner, der opstår i læseren baseret på hans/hendes egne oplevelser.

Ideelt giver de to dele (digte) i en "parallel" muligheder for flere "modstillinger" (og mellemrummene mellem modstillingerne er dér, hvor læseren kan komme ind og hvor det særligt geniale ved haiku sker) og tilsammen danner de (forhåbentlig) et tredje digt, en syntese af de to. Ofte kan de også læses horisontalt og således opstår der flere læsninger af samme "parallel". Dette giver selvfølgelig mulighed for flere fortolkninger ligesom læseren også er friere tilstillet, og denne struktur er i nogen grad et mere sandfærdigt udtryk for forfatterens sind i et givet øjeblik. Spørgsmålet er så, om det er relevant ...

Igen: mine "paralleller" er to samtidige øje-blikke, to tankespor, to "hvad sker der omkring mig og i mig på dette tidspunkt" tilstillet overfor hinanden og med deres egne indbyggede modstillinger. Ikke alle er "haiku", men af en haiku-agtig karakter. Nogle gange anvender jeg en som den narrative "cherita" (en form skabt af Ai Li bestående af et vers på en linje, et vers på to linjer og et på tre linjer) for at sætte to narrativer overfor hinanden. Andre korte former kan anvendes. Længere former vil gøre "parallellen" som form/konstruktion overflødig.

Når det kommer til adskillelsen af "ydre" og "indre" verden, er det en illusion. Vi her en del af helheden og helheden er en del af os. Vi ikke kan være i verden (leve) uden at handle i den ydre (materielle) verden, og det vi gør, vil farve den og den vil forme os. "Parallellerne" er blot en udforskning af, at være tilstede i verden og hvordan, den er tilstede i os, og de transcenterer alle grænser mellem ydre og indre. Mine "paralleller" er baseret på haiku skønt nogle spor (digte i digtet) ikke er haiku som sådan. men hvad jeg bestræber mig på at overholde, er haikuens nøgternhed, det implicitte, det antydede og ikke det eksplícitte (private) følelsesmæssige. Jeg lægger et spor af krummer, og så må læseren selv komme med resten.

Højby, Danmark

Johannes S. H. Bjerg

